

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การฝึกสอนเป็นประสบการณ์วิชาชีพที่มีคุณค่าและสำคัญยิ่ง สำหรับผู้ที่ออกไปเป็นครู เพราะเป็นโอกาสสำคัญที่จะได้นำเอาความรู้ ทักษะ และศิลปวิทยาการต่าง ๆ ที่เรียนมาไป ปฏิบัติจริง เนื่องจากนักศึกษาฝึกสอนเป็นครูใหม่ อยู่ในสถานการณ์ใหม่ จึงต้องการความช่วยเหลือ และได้รับความแนะนำอย่างใกล้ชิดจากอาจารย์นิเทศก์ในทุก ๆ ด้าน ดังนั้น จึงนำเอาการวิจัย เกี่ยวกับปัญหาการฝึกสอนที่เกี่ยวข้องมาเสนอ นับแต่ปีการศึกษา 2514 เป็นต้นมา

ในปี พ.ศ. 2514 เปล่งศรี เทพบุญชร ได้ทำการวิจัยถึงปัญหาการล่นวิชาพลศึกษา ในด้านต่าง ๆ พบว่า ปัญหาในด้านครูผู้ล่นนั้น ครูพลศึกษาส่วนมากมีความรู้ความสามารถไม่เพียงพอ และครูพลศึกษาขาดแคลนเป็นจำนวนมาก ส่วนปัญหาในด้านการล่นนั้น ครูพลศึกษาแสดงความประสงค์ที่จะได้รับการศึกษาต่อหรือได้รับการอบรมในเรื่องเกี่ยวกับการเรียนการล่นวิชานี้ ปัญหาในด้าน อุปกรณ์ล่นที่ล่น พบว่ายังไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน อุปกรณ์ล่นจำนวนมากชำรุด ไม่มีห้อง ล่นนการ และปัญหาเกี่ยวกับผู้บริหาร คือ ผู้บริหารไม่ไห้การล่นล่นวิชาพลศึกษา¹

ในปีเดียวกัน ล่นน เมืองวงศ์ ได้ทำการศึกษาถึงปัญหาสภาพการล่นฝึกสอนของนิสิต ฝึกสอน จากครูพี่เลี้ยง พบว่า นิสิตฝึกสอนไม่พร้อมที่จะปฏิบัติการล่นได้เพราะ

1. นิสิตฝึกสอนไม่ล่นสามารถคุมล่นเรียนได้
2. มีปัญหาด้านการล่นกิจกรรมประกอบการเรียนการล่น
3. มีการเตรียมตัวน้อย ในการวางโครงการล่น การทำงานกึ่งการล่น การใช้วิธีล่น

การล่นหาอุปกรณ์การล่น

¹ เปล่งศรี เทพบุญชร, "ปัญหาการล่นพลศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัด พระนครศรีอยุธยา" (ปริญญาานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประธานมิตร, 2514), บทคัดย่อ.

4. มีความตั้งใจในการปฏิบัติงานน้อย¹

ในปี พ.ศ. 2515 ลำสิทิพย์ ศรีสุธธี ได้ทำการวิจัยเรื่องปัญหาการฝึกสอนในโครงการฝึกหัดครูชั้นบท ของวิทยาลัยครูยะลา โดยมีวัตถุประสงค์ที่สำคัญ 3 ประการ คือ เพื่อศึกษาถึงหน้าที่และความรับผิดชอบของครูพี่เลี้ยง และอาจารย์นิเทศก์ที่มีต่อนักศึกษาฝึกสอน ปัญหาที่ครูพี่เลี้ยง อาจารย์นิเทศก์ และนักศึกษาฝึกสอนประสบในการฝึกสอน และมีส่วนร่วมรับผิดชอบในการพัฒนาหมู่บ้านในโครงการฝึกหัดครูชั้นบท ตลอดจนปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาหมู่บ้านในโครงการฝึกหัดครูชั้นบท ตลอดจนปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานตามโครงการฝึกหัดครูชั้นบทของอาจารย์ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลจากประชากรที่เป็นครูพี่เลี้ยงในโรงเรียนฝึกสอนในโครงการฝึกหัดครูชั้นบทของวิทยาลัยครูยะลา 110 คน นักศึกษาฝึกหัดครูในปีการศึกษา 2515 จำนวน 9 คน และอาจารย์นิเทศก์ ในโครงการฝึกหัดครูชั้นบท ของวิทยาลัยครูยะลา 9 คน ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยคิดเป็นร้อยละและหาค่าเฉลี่ย ผลการวิจัยที่เกี่ยวกับสถานการณ์เขตการฝึกสอน ปรากฏว่าอาจารย์นิเทศก์หลายคนไม่ได้รับการอบรม เกี่ยวกับกรณีเขตการฝึกสอน ในโครงการฝึกหัดครูชั้นบท และมีงานอื่น ๆ ทำนอกเหนือจากการสอนและการนิเทศ การให้คำแนะนำแก่นักศึกษาฝึกสอน และการมีส่วนร่วมรับผิดชอบในการพัฒนาหมู่บ้าน รวมทั้งการประชุมสัมมนานิสิตฝึกสอน ซึ่งทำได้ไม่มากเท่าที่ควร นอกจากนี้อาจารย์นิเทศก์ยังมีความเห็นว่า นักศึกษาฝึกสอนมีปัญหาในด้านขาดกลวิธีในการสอนที่ดี ไม่ช่วยช่วยทำอุปกรณ์การสอน ไม่แสดงความคิดเห็น ไม่สามารถแก้ปัญหาส่วนตัวของนักเรียน มีความลำบากในการสร้างข้อสอบขาดเครื่องมือและงบประมาณในการปฏิบัติงาน เพื่อมีส่วนร่วมในการพัฒนาหมู่บ้าน²

¹ ล้นัน เมืองวงษ์, "การศึกษาปัญหาและทัศนคติของครูพี่เลี้ยง ในการปฏิบัติงานร่วมกับนิสิตฝึกสอนจากวิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ปีการศึกษา 2513" (ปริญาานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2514), บทคัดย่อ.

² ลำสิทิพย์ ศรีสุธธี, "ปัญหาการฝึกสอนในโครงการฝึกหัดครูชั้นบทของวิทยาลัยครูยะลา" (วิทยานิพนธ์ ปริญามหาบัณฑิต แผนกวิชามัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2515), บทคัดย่อ.

ในปี พ.ศ. 2517 สัมพร ลุ่มแล่น ได้ทำการวิจัยเรื่องปัญหาการอ่านวิชาสังคมศึกษาของนักศึกษาฝึกสอน วิทยาลัยครูเพชรบุรี โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาปัญหาการอ่านสังคมศึกษาในด้านต่าง ๆ เช่น ความเข้าใจในหลักสูตร การทำบันทึกการสอน และกิจกรรมการสอน การผลิตและการใช้อุปกรณ์การสอน ตลอดจนการประเมินผล นอกจากนี้ยังได้ศึกษาถึงวิธีการนิเทศของอาจารย์นิเทศก์ และครูพี่เลี้ยง ตลอดจนปัญหาของนักศึกษาฝึกสอน อันเกิดจากการนิเทศการสอนด้วย ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามไปยังตัวอย่างประชากรที่เป็นนักศึกษาฝึกสอน 198 คน อาจารย์นิเทศก์ 17 คน และครูพี่เลี้ยง 144 คน นำผลมาวิเคราะห์โดยคิดเป็นร้อยละ หาค่าเฉลี่ยความคิดเห็น และลำดับผลของการวิจัย สรุปได้ว่า อาจารย์นิเทศก์ และครูพี่เลี้ยง มีความเห็นสอดคล้องกันว่า นักศึกษาครูมีปัญหาในการอ่านสังคมศึกษา ในด้านความเข้าใจ เนื้อหาในหลักสูตร การทำบันทึกการสอน และกิจกรรมการสอน การผลิต และการใช้อุปกรณ์ และการประเมินผลในระดับปานกลาง แต่ความเห็นของนักศึกษาฝึกสอน เห็นว่าความสามารถในการอ่านของตนอยู่ในระดับดี และระดับปานกลาง ส่วนความคิดเห็นที่มีต่อการนิเทศของอาจารย์นิเทศก์และครูพี่เลี้ยงนั้น นักศึกษาฝึกสอน อาจารย์นิเทศก์และครูพี่เลี้ยง มีความเห็นสอดคล้องต้องกันว่า อาจารย์นิเทศก์และครูพี่เลี้ยง ปฏิบัติต่อนักศึกษาฝึกสอนระดับปานกลาง¹

ในปีเดียวกัน มัทนา รุขังคะ ได้สำรวจพฤติกรรมที่นักศึกษาครูใช้แก้ปัญหาค้นพบในการออกฝึกสอน พบว่า ปัญหาที่นักศึกษาฝึกสอนพบมากที่สุด ได้แก่ ปัญหาเด็กไม่สนใจการเรียน รองลงมา คือ การเรียนอ่อนและเกเร ตามลำดับ เด็กเจ้าของปัญหาส่วนใหญ่เป็นเด็กชาย ส่วนวิธีแก้ปัญหานั้น นักศึกษาฝึกสอน ใช้วิธีการต่าง ๆ กัน วิธีการที่ใช้มากก็คือ การว่ากล่าว

¹ สัมพร ลุ่มแล่น, "ปัญหาการฝึกสอนวิชาสังคมศึกษาของนักศึกษาฝึกสอน วิทยาลัยครูเพชรบุรี" (วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2517), บทคัดย่อ.

ตักเตือน การทำโทษ การให้ความสนใจ และการให้ทำงานเพิ่มขึ้น¹

และในปีเดียวกัน ฌักส์ ฌัก เจริญผล ได้ทำการวิจัยโดยศึกษาถึงหน้าที่ ความรับผิดชอบ ที่ค้นคิด และปัญหาครูใหญ่โรงเรียนฝึกสอน ที่เกี่ยวกับงานด้านการฝึกสอนในโครงการฝึกหัดครูชนบท ตลอดจนความคิดเห็นของครูใหญ่ เกี่ยวกับความเจริญงอกงามของนักเรียนฝึกสอนและแนวทางในการปรับปรุงการฝึกสอน พบว่า

1. ครูใหญ่โรงเรียนฝึกสอนมีความรับผิดชอบและปฏิบัติหน้าที่ โดยเน้นหนักด้านมนุษยสัมพันธ์ และช่วยเหลือนักศึกษา ในด้านการสอนมากกว่าการเข้าร่วมกับชุมชน
2. ครูใหญ่ที่ค้นคิดที่ต่อการฝึกสอนในโครงการฝึกหัดครูชนบท
3. ปัญหาเกี่ยวกับการฝึกสอนของครูใหญ่มีสาเหตุมาจาก นักเรียนฝึกสอนขาดความแม่นยำในวิชาที่สอน และไม่มีวิธีที่ดีในการสอน อาจารย์นิเทศก์มีจำนวนน้อย อาจารย์นิเทศก์ขาดความสัมพันธ์กับครูใหญ่ และครูพี่เลี้ยง ครูพี่เลี้ยงขาดการนิเทศการสอนที่ดี ขาดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และขาดวิธีการที่ดีในการประเมินผลการฝึกสอน

4. ครูใหญ่ต้องการให้สถานฝึกหัดครูช่วยเหลือในด้านอุปกรณ์การสอน²

ในปี พ.ศ. 2518 ประพนธ์ เดชชัย ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องปัญหาการฝึกสอนของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยมุ่งศึกษาปัญหาการฝึกสอน และเปรียบเทียบ

¹ มีททานา อูทังคะ, "นักศึกษาระดับ ป.กศ.ต้น ที่ออกฝึกสอนต่อการแก้ปัญหาในชั้นเรียน และการสร้างแบบจำลองของปัญหา (Simulation) เพื่อใช้ฝึกสอนนักศึกษาในการแก้ปัญหาที่นอกฝึกสอน" (ปริญญา นิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2517), บทคัดย่อ.

² ฌักส์ ฌัก เจริญผล, "การศึกษาและความคิดเห็นของครูใหญ่โรงเรียนฝึกสอนในการปฏิบัติงานร่วมกับนักศึกษาฝึกสอนของ โครงการฝึกหัดครูชนบท" (ปริญญา นิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2517), บทคัดย่อ.

ปัญหาของนักศึกษาที่มีวุฒิเดิม ม.ศ.5 กับวุฒิเดิม ป.กศ.สูง และนักศึกษาที่เคยเป็นครูกับไม่เคยเป็นครู โดยใช้แบบสอบถามชนิดเลือกตอบ มาตราส่วนประเมินค่า และปลายเปิด เก็บข้อมูลจากนักศึกษา จำนวน 170 คน แล้วนำมาหาค่าเฉลี่ยของปัญหา และทดสอบนัยสำคัญทางสถิติ ผลการวิจัยปรากฏว่า นักศึกษาประสบปัญหาต่าง ๆ อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ปัญหาที่ประสบส่วนใหญ่เกี่ยวกับกระบวนการสอน อุปกรณ์การสอน การวัดโครงการสอนของคณะ และการปกครองนักเรียน เมื่อเปรียบเทียบปัญหาโดยจำแนกกลุ่มแล้ว ปรากฏว่านักศึกษาที่เข้าเรียนโดยมีวุฒิเดิม ม.ศ.5 ประสบปัญหามากกว่านักศึกษาที่เข้าเรียนโดยมีวุฒิเดิม ป.กศ.สูง และนักศึกษาที่ไม่เคยเป็นครู ประสบปัญหามากกว่านักศึกษาที่เคยเป็นครูมาแล้ว¹

ในปีเดียวกัน นาดยา ภักธแล้งไทย ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาการฝึกสอนของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร โดยมุ่งที่จะศึกษาปัญหาและการปฏิบัติการสอนของนักศึกษาที่ขณะทำการสอนอยู่ นอกจากนี้ยังต้องการศึกษาปัญหาในการดำเนินงานฝึกสอนของอาจารย์นิเทศก์ อาจารย์พี่เลี้ยง โดยเปรียบเทียบปัญหาประจำครั้งที่ 3 กลุ่มนี้ด้วย ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามรวบรวมข้อมูลจากอาจารย์นิเทศก์ 17 คน อาจารย์พี่เลี้ยง 55 คน และนักศึกษาฝึกสอน 57 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. อาจารย์นิเทศก์และอาจารย์พี่เลี้ยง มีประสบการณ์ทางการนิเทศการสอนน้อย และมิจานต้องรับผิดชอบมาก ทำให้ไม่มีเวลาให้คำแนะนำนักศึกษาฝึกสอนอย่างเพียงพอ
2. ในการคัดเลือกตัวนักศึกษาฝึกสอนประสบปัญหา คือ นักศึกษาฝึกสอนต้องการไปกับกลุ่มเพื่อนของตน ในโรงเรียนฝึกสอนเดียวกัน ทำให้จำนวนชั่วโมงสอนวิชาเอก-โท ไม่ครบ ต้องไปสอนวิชาอื่นแทน
3. อาจารย์นิเทศก์และนักศึกษาฝึกสอนเห็นตรงกันว่า ปัญหาการฝึกสอนที่มีระดับมาก

¹ ประนอม เดชชัย, "ปัญหาการฝึกสอนของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร" (วิทยานิพนธ์ ปริญญาโท สาขาจิตวิทยา ภาควิชาจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศิลปากร กรุงเทพมหานคร, 2518), บทคัดย่อ.

ได้แก่ ความสามารถในการสร้างข้อตกลง และมีชั่วโมงสอนวิชา เอก-โท ไม่ครบตามที่คณะกรรมการกำหนดไว้

4. ปัญหาการฝึกสอนที่อาจารย์นิเทศก์และนักศึกษาฝึกสอน มีความเห็นขัดแย้งกัน คือ อาจารย์นิเทศก์เห็นว่า ความสามารถหรือความสนใจในการเตรียมการสอนเป็นปัญหามาก แต่ นักศึกษาฝึกสอนเห็นว่า เป็นปัญหาน้อย

5. อาจารย์นิเทศก์และนักศึกษาฝึกสอน ต้องการให้ทางคณะจัดรถบริการรับ-ส่ง ไปยัง โรงเรียนที่ฝึกสอน

6. อาจารย์ที่เลี้ยงไม่มีใครมีความสัมพันธ์กันมาก นักศึกษาฝึกสอนยังมีบุคลิกภาพและการแต่งกายไม่เหมาะสม และเห็นว่าคณะกรรมการอุปกรณ์ด้านโลดที่ค้นศึกษา ให้แก่ โรงเรียนฝึกสอนด้วย¹

ในปี พ.ศ. 2519 พิศวง ธรรมพินท ได้ทำการวิจัยเรื่องปัญหาการฝึกสอนของวิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาปัญหาและความต้องการช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการฝึกสอนของนักศึกษาฝึกสอน อาจารย์นิเทศก์ และครูที่เลี้ยง เพื่อหาข้อเสนอแนะในการปรับปรุงหลักสูตร และโครงการฝึกสอนของวิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยาให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถาม 3 ชุด ไปยังนักศึกษาฝึกสอนจำนวน 187 คน อาจารย์นิเทศก์ 28 คน อาจารย์ที่เลี้ยง 40 คน ในโครงการฝึกสอน ปีการศึกษา 2518 เพื่อถามปัญหาและความคิดเห็น เกี่ยวกับการฝึกสอน ข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาฝึกสอนมีปัญหาด้านการจัดและปกครองชั้นเรียน ปัญหาเกี่ยวกับบุคลิกภาพ ขาดทักษะในการใช้ภาษา ส่วนปัญหาในด้านการสอนนั้น นักศึกษามีปัญหาในด้านการขาดทักษะในการเตรียมการสอน การวางแผนการสอน การเขียน

² ชาติยา กัทรแสงไทย, "ปัญหาการฝึกสอนของ คณะศึกษาค่าลัตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร* (วิทยานิพนธ์ ปริญญาโททางจิต แผนกวิชามัธยมศึกษา วิทยาลัยวิชาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518), บทคัดย่อ.

วัตถุประสงค์ ซึ่งพฤติกรรม การเลือกใช้วิธีสอน การสังเกตกิจกรรมการใช้อุปกรณ์ สำหรับปัญหาด้าน มนุษยสัมพันธ์ ปรากฏว่าอาจารย์นิเทศก์ และอาจารย์พี่เลี้ยง ให้ความใกล้ชิดและความอบอุ่นแก่นักศึกษาฝึกสอนน้อยไป¹

ในปีเดียวกัน ศุภร ลู่วรรณาจารย์ และคณะ ได้ทำการศึกษาวิจัย "เรื่องสถานการณ์ทาง โสเดทที่คณูปกรณ์มาช่วยสอนว่า " การสอนโดยใช้ เครื่องประกอบการสอน เข้าช่วยจะเป็นผลดีแก่ ผู้เรียนและผู้สอน เพราะเป็นการประหยัดเวลา และผู้เรียนได้ เรียนจากสิ่งที่ใกล้ คือความจริงที่สุด ถ้าการใช้มันเป็นการใช้ที่ถูกต้องและเหมาะสมกับวัตถุประสงค์"²

ในปี พ.ศ. 2520 ธีจจรา ประไพตระกูล และคณะ ได้ทำการวิจัยเรื่องปัญหาการฝึก ประสบการณ์วิชาชีพของนิสิตคณะครุศาสตร์ ปีการศึกษา 2520 ผลการวิจัยปรากฏว่า ในระยะแรก ของการฝึกสอนนิสิตมีปัญหาบ้าง สัตว์ต้นต้นได้ดังนี้ คือ การเตรียมและดำเนินการสอน ซึ่งการสอน การคุมักเรียน การจัดเตรียมงานของคณะ และปัญหาเกี่ยวกับตัวนักเรียนตามลำดับ ส่วนใน ระยะหลังของของฝึกสอนนั้น นิสิตยังคงมีปัญหาบ้าง ในเรื่องเดิม แต่ความ เป็นปัญหานั้นน้อยลง แต่เมื่อพิจารณาตามลำยวิชาเอก ในระยะแรกและระยะหลังของการฝึกสอนแล้ว นิสิตรายวิชาภาษาไทย มีระดับความเป็นปัญหามากกว่านิสิตในสายวิชาอื่น เมื่อพิจารณาเกี่ยวกับสถาบันที่นิสิตไปฝึกประสบการณ์ วิชาชีพในสถาบันชาย มีปัญหามากกว่านิสิตที่ฝึกในสถาบันประเภทอื่น ๆ เป็นที่น่าสังเกตว่า ปัญหา

¹ พิศาง ธรรมพินทกา, "ปัญหาการฝึกสอนของวิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา"

(วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทบริหารศึกษาด้านการศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2519), บทคัดย่อ.

² ศุภร ลู่วรรณาจารย์, ปรีดา บุญญะศิริ และ เพ็ญศิริ ลู่วรรณาภูล, "สถานการณ์ทาง โสเดทที่คณูปกรณ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย" (รายงานวิจัย หน่วยวิจัยสถาบันฝ่ายวางแผนและ พัฒนาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2519), หน้า 37.

เกี่ยวกับอาจารย์นิเทศน์ นิลิตนิกล่อนคณะครูค่าสตร์ ในปีการศึกษา 2520 ไม่มีปัญหาแต่ประการใด¹

ในปีเดียวกัน บำรุง ฉิมพลีวงศ์ ได้ทำการศึกษาปัญหาของครูที่เลี้ยงในการปฏิบัติงานร่วมกับนักศึกษาฝึกสอนว่ามีปัญหาด้านใดบ้าง เพื่อที่จะได้ทราบจุดตำแหน่ง เพศ จำนวนปีที่ เป็นครูที่เลี้ยงนั้น มีผลทำให้เกิดปัญหาแตกต่างกันหรือไม่ โดยใช้แบบสอบถาม พบว่า ครูที่เลี้ยงที่ดำรงตำแหน่งแตกต่างกัน และครูที่เลี้ยงที่ทำหน้าที่ครูที่เลี้ยง มีระยะเวลาไม่น้อยต่างกัน จะมีปัญหาในการปฏิบัติงานร่วมกับนักศึกษาฝึกสอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนครูที่เลี้ยง มีวุฒิ เพศ ต่างกัน มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ²

ในปี พ.ศ. 2521 พิชรินทร์ ลาวัณยกุล ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัญหาการล่อนของนิสิตฝึกสอนวิชาพลศึกษา คณะครูค่าสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่า ปัญหาส่วนใหญ่ที่นิสิตฝึกสอนประสบ คือ การตั้งวัตถุประสงค์ในการล่อนเชิงพฤติกรรม การจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ การเลือกวิธีการล่อนให้เหมาะสมกับพฤติกรรม และสภาพนักเรียน อุปกรณ์และสถานที่ไม่เพียงพอ และประสบปัญหาในการเก็บรักษาอุปกรณ์ ส่วนปัญหาที่คิดขึ้นกับอาจารย์นิเทศน์ และอาจารย์ที่เลี้ยง คือ อาจารย์นิเทศน์ และอาจารย์ที่เลี้ยงมีงานต้องรับผิดชอบมาก ทำให้ไม่มีเวลา ในการให้คำแนะนำแก่นิสิตฝึกสอนอย่างเพียงพอ นอกจากนี้แล้วอาจารย์นิเทศน์และอาจารย์ที่เลี้ยง ยังขาดการประสานงานในเรื่องการฝึกสอนของนิสิต³

¹ อัจฉรา ประไพตระกูล และคณะ, "ปัญหาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนิสิตคณะครูค่าสตร์ ปีการศึกษา 2520." กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2520, หน้า 48 - 51.

² บำรุง ฉิมพลีวงศ์, "การศึกษาปัญหาครูที่เลี้ยงในการปฏิบัติงานร่วมกับนักศึกษาฝึกสอนจากวิทยาลัยครูนครสวรรค์" (ปริญาานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2520), บทคัดย่อ.

³ พิชรินทร์ ลาวัณยกุล, "ปัญหาการล่อนของนิสิตฝึกสอนวิชาพลศึกษา คณะครูค่าสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย" (วิทยานิพนธ์ ปริญาามหาบัณฑิต แผนกวิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2521), บทคัดย่อ.

ในปี พ.ศ. 2522 ประพันธ์ศิริ ชัยชนะใหญ่ ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาการฝึกสอนของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา เชียงใหม่ ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถาม ให้ตรวจคำตอบ มาตรฐานส่วนประสิทธิผล และแบบปลายเปิด โดยส่งแบบสอบถามไปยังอาจารย์นิเทศก์ 11 คน อาจารย์พี่เลี้ยง 66 คน และนักศึกษาฝึกสอน 173 คน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และวิเคราะห์ความแปรปรวน ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาส่วนใหญ่ที่นักศึกษาประสบ คือ การวางแผนการสอนทั้งระยะสั้นและระยะยาว การจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ และยังประสบปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์ และสถานที่ในการสอนไม่เพียงพอ โรงเรียนขาดแคลนหนังสือ และคู่มือสำหรับการเรียนการสอน รวมทั้งนักเรียนไม่แต่งชุดพลศึกษา ในช่วงโมงพลศึกษา สำหรับปัญหาที่เกิดกับอาจารย์นิเทศก์ และอาจารย์พี่เลี้ยง อาจารย์นิเทศก์ และอาจารย์พี่เลี้ยง มีงานที่ต้องรับผิดชอบมาก ไม่มีเวลาว่าง ในการให้คำแนะนำแก่นักศึกษาอย่างเพียงพอ และไม่มีภาระประสานงานเกี่ยวกับการฝึกสอนของนักศึกษา นอกจากนี้ อาจารย์พี่เลี้ยงส่วนใหญ่ไม่มีความรู้ทางพลศึกษา และไม่เข้าใจเกี่ยวกับโครงการฝึกสอน นโยบายการฝึกสอน และวัตถุประสงค์ของการฝึกสอนของวิทยาลัย อาจารย์นิเทศก์ อาจารย์พี่เลี้ยง และนักศึกษาฝึกสอน ต้องการให้เพิ่มระยะเวลาการฝึกสอนให้มากขึ้นกว่าเดิม และจากการวิเคราะห์ความแปรปรวนตามความคิดเห็นของอาจารย์นิเทศก์ อาจารย์พี่เลี้ยง และนักศึกษาฝึกสอน เกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ปัญหาเกิดจากโรงเรียน ปัญหาจากตัวนักเรียนและนักศึกษา ปัญหาอาจารย์นิเทศก์และอาจารย์พี่เลี้ยง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แต่ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา ด้านอุปกรณ์และสถานที่ และการปกครองชั้นเรียน ไม่แตกต่างกัน¹

¹ ประพันธ์ศิริ ชัยชนะใหญ่, "ปัญหาการฝึกสอนของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา เชียงใหม่" (วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ แผนกวิชาพลศึกษา วิทยาลัยพลศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522), บทคัดย่อ.

งานวิจัยต่างประเทศ

สำหรับงานวิจัยในต่างประเทศที่อาจนำมาใช้ประกอบการพิจารณาเพื่อการศึกษาวิจัย
ครั้งนี้ มีดังต่อไปนี้

ในปี ค.ศ. 1971 ลี เจน คอริ (Lea Jean Korri) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับ
ปัญหาการสอนวิชาพลศึกษาในรัฐมินเนโซต้า (Minnesota) โดยออกแบบสอบถาม เพื่อถาม
ครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่ขาดอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก
สะดวก จำนวนนักเรียนแต่ละชั้นมากขึ้นไป กิจกรรมที่studentไม่อาจสนองความต้องการและความถนัด
ของนักเรียนแต่ละบุคคล ครูพลศึกษามีชั่วโมงการสอนมากขึ้นไป ทำให้ไม่มีเวลาเตรียมการสอน¹

ในปีเดียวกัน ดีน เลอวิส ชิส์บราว (Dean Lewis Cheesbrough) ได้ทำการวิจัย
เรื่องพฤติกรรมที่มีประสิทธิภาพและด้อยประสิทธิภาพของอาจารย์นิเทศศึกษามหาวิทยาลัย ตาม
ความคิดเห็นของนักศึกษาฝึกสอนสาขาประถมศึกษา ในภาคการศึกษาแรกของปีการศึกษา 1970 -
1971 ผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความต้องการ การนิเทศของนักศึกษาปรากฏว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม
ต้องการคำแนะนำจากอาจารย์นิเทศ เกี่ยวกับการปรับปรุงวิธีการสอน ด้านวินัย การปกครอง
ชั้นเรียน และด้านความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน เกี่ยวกับการสังเกตการสอนของนักศึกษา
ฝึกสอนนั้น ผู้ตอบแบบสอบถาม ต้องการให้อาจารย์นิเทศ สังเกตการสอนของนักศึกษาฝึกสอน

¹ Lea Jean Korri, "Instructional Problems Encountered by Women
Physical Education Teachers and Their Relation to Teaching Competency
as Expressed by Physical Education Majors in Minnesota," Dissertation
Abstracts 31(April 1971): 5181A.

ให้บ่อยครั้งขึ้น เพื่อการประเมินผลครั้งสุดท้ายจะได้เที่ยงตรงแน่นอน¹

ในปีเดียวกัน กาสตัน เอฟวอน คาลเวิร์ท (Gaston Evon Calvert) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับบทบาทของอาจารย์โดยเฉพาะบทบาทของอาจารย์พี่เลี้ยง ตามความเห็นของอาจารย์พี่เลี้ยง นักศึกษาฝึกสอน และอาจารย์นิเทศก์ โดยออกแบบสอบถามไปยังอาจารย์พี่เลี้ยง 131 คน นักศึกษาฝึกสอน 179 คน และอาจารย์นิเทศก์ 29 คน จากสถาบันฝึกหัดครู 5 แห่ง ในรัฐอลาบามา ผลการวิจัยพบว่า ควรจัดให้มีการปฐมนิเทศเกี่ยวกับโปรแกรมการฝึกสอน เพื่อให้อาจารย์พี่เลี้ยงได้เข้าใจบทบาทหน้าที่ของตน อาจารย์พี่เลี้ยงควรเป็นบุคคลที่มีทักษะและประสบการณ์ด้านการสอน อาจารย์นิเทศก์ และอาจารย์พี่เลี้ยง ไม่ได้ทำงานประสานกันเท่าที่ควร และนักศึกษาฝึกสอนให้ความสำคัญอาจารย์นิเทศก์มากกว่าอาจารย์พี่เลี้ยง²

ในปี ค.ศ. 1972 วอลเตอร์ อาดัมส์ ค록เกอร์ (Walter Adams Crocker) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับบทบาทของอาจารย์นิเทศก์ระดับมหาวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่า สภาการศึกษาที่จำเป็นที่จะช่วยให้อาจารย์นิเทศก์ประสบความสำเร็จในการนิเทศก์นั้น อาจารย์นิเทศก์ นักศึกษาฝึกสอน ควรได้รับมอบหมายให้นิเทศก์นักศึกษาได้ไม่เกิน 20 คน ภาระอย่างอื่นที่วิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัย นอกเหนือจากการนิเทศก์ควรมีน้อยที่สุด หรือไม่มีเลย นอกจากนั้น อาจารย์นิเทศก์

¹Dean Lewis Cheesebrough, "Effective and Ineffective Behaviors of the College Supervisors as Perceived by Elementary Student Teachers, and Cooperating Teachers," Dissertation Abstracts 32(November 1971): 2335A.

²Gaston Evon Calvert, "The Roles of the Cooperating Teachers as Perceived by Student Teachers Cooperating Teachers, and College Supervisors in Selected Teacher Training Institutions of Alabama." Dissertation Abstracts 31(April 1971): 5243 - 5244A.

ควรจะได้มีการอภิปรายบทบาทในการนิเทศการสอนของตนเองกับอาจารย์นิเทศก์ฝึกสอนคนอื่น ๆ โดย ครอบเกอร์ ได้เสนอแนะว่า เพื่อให้การฝึกสอนมีประสิทธิภาพ ทางวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัย ควรจะได้จัดโปรแกรมการฝึกอบรมด้านการนิเทศให้แก่อาจารย์นิเทศก์¹

ในปีเดียวกัน วิลมา สเปค เฮน (Wilma Speck Hein) ได้ทำการวิจัยเพื่อสำรวจเกี่ยวกับการจัดการโปรแกรมพละศึกษานานาชาติในชั้นมัธยมของรัฐฮาวาย (Hawaii) โดยใช้แบบสอบถามถามผู้บริหารโรงเรียน ในเมืองและนอกเมือง 65 โรงเรียน พบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่ ขาดการวางแผนที่ดี เนื่องจากขาดครูที่มีวุฒิทางพลศึกษา ทำให้การจัดการจัดการเรียนการสอนวิชาพละศึกษานานาชาติเท่าที่ควร ครูมีชั่วโมงการสอนมากเกินไป²

ในปี ค.ศ. 1973 แมรี แคลร์ แอชบี (Mary Claire Ashby) ได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษาบทบาทของอาจารย์นิเทศก์ โดยส่งแบบสอบถามให้อาจารย์พี่เลี้ยง 67 คน อาจารย์นิเทศก์ 13 คน และนักศึกษาฝึกสอน 63 คน นอกจากนี้ยังได้สัมภาษณ์อาจารย์พี่เลี้ยง 10 คน นักศึกษาฝึกสอน 10 คน และอาจารย์นิเทศก์ 5 คน ผลการวิจัยพบว่า ส่วนใหญ่แล้วความเห็นเกี่ยวกับบทบาทอาจารย์นิเทศก์คล้ายคลึงกัน อาจารย์นิเทศก์และอาจารย์พี่เลี้ยงมีความเห็นว่า อาจารย์นิเทศก์ควรจะได้ตรวจบันทึกการสอนประจำวันของนักศึกษาฝึกสอน และควรใช้ Video-tape เป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งในการประเมินผลการสอนของนักศึกษาฝึกสอน เกี่ยวกับปริมาณการนิเทศการฝึกสอน

¹Walter Adams Crocker, "The College Supervisors of Student Teachers, K-12 in a Field Oriented Setting: A Developmental Study," Dissertation Abstracts 33(November 1972): 2214A.

²Wilma Speck Hein, "A Survey to Determine the Status of the Secondary Health and Physical Education Program in the Districts and Islands in the State of Hawaii," Dissertation Abstracts 33(November 1972): 2149A.

เกี่ยวกับปริมาณการนิเทศการฝึกสอน ทั้งสามกลุ่มมีความเห็นสอดคล้องตอกันว่า อาจารย์นิเทศก็ควรออกนิเทศนักศึกษาฝึกสอนสัปดาห์ละครั้ง และข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ ระบุว่าอาจารย์นิเทศก็ทำการนิเทศบ่อยครั้ง เพียงใด ย่อมมีผลต่อการประเมินผลการสอนของนักศึกษาฝึกสอนมากขึ้นเพียงนั้น¹

ในปี ค.ศ. 1974 จูมา กุล บันดาวาล (Juma Gul Bandawal) ได้ทำการวิจัยเรื่อง โครงการ เสนอโปรแกรมการฝึกสอนสำหรับสถาบันฝึกหัดครู ในประเทศอัฟกานิสถาน เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุง โปรแกรมการฝึกสอนให้มีประสิทธิภาพ โดยเก็บข้อมูลจากตัวแทนของวิทยาลัยครู 42 แห่ง จาก 12 ประเทศ ผลการวิจัยมีสาระสำคัญพอสรุปได้ดังนี้

1. การวางแผนในการจัดประสบการณ์การฝึกสอน ระหว่างอาจารย์นิเทศและนักศึกษาฝึกสอน เป็นสิ่งที่มีค่าในการฝึกนักศึกษาฝึกสอน
2. การให้นักศึกษาฝึกสอนในชั้นเรียน โดยมีอาจารย์เป็นผู้ให้การนิเทศเป็นกิจกรรมการฝึกสอนที่มีคุณค่า
3. การให้นักศึกษาฝึกสอนมีส่วนร่วมในกิจกรรมเสริมหลักสูตร ทำให้ได้รับประสบการณ์ในการฝึกงานมากขึ้น
4. การวางแผนร่วมกับอาจารย์นิเทศ และอาจารย์พี่เลี้ยง ในการจัดประสบการณ์การฝึกสอนเป็นสิ่งสำคัญยิ่ง
5. ควรให้ความสำคัญอาจารย์พี่เลี้ยง มีบทบาทในการประเมินผลการสอนของนักศึกษาฝึกสอน

¹Mary Claire Ashby, "The Role of the College Supervisors: Expectations of Cooperating Teachers, Student Teachers, and College Supervisors," Dissertation Abstracts 34(November 1973): 2428 - 2429A,

6. นักศึกษาฝึกสอน ควรทำการสอนมากกว่า 1 ชั้นเรียน¹

ในปี ค.ศ. 1976 วิลเลียม โรเบิร์ต เดสเสคเกอร์ (William Robert Dessecker) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับผลของการประเมินตนเองของนักศึกษาฝึกสอนวิชาพลศึกษา โดยบันทึกพฤติกรรมทางวาลงในเทป เพื่อดูการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามลำดับชั้น โดยใช้ผู้ถูกทดลอง 3 คน ผลปรากฏว่า

1. ผู้ถูกทดลองทั้ง 3 คน มีปฏิริยาตอบรับพฤติกรรมนักเรียนมากขึ้น
2. ปฏิริยาตอบโต้ต่อพฤติกรรมปฏิเสลดลง
3. จำนวนเวลาที่ใช้ในการสังเกตกิจกรรมต่าง ๆ ลดลง
4. จำนวนครั้งในการสังเกตกิจกรรมต่าง ๆ ลดลง
5. เพิ่มคำพูดในการตอบรับมากขึ้น
6. ลดคำพูดในการปฏิเสธลง
7. เพิ่มคำพูดในขณะสอนมากขึ้น²

ในปี ค.ศ. 1977 ซาราห์ ฮิลเลน ฮัสท์ลาร์ (Sarah Ellen Hustler) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับผลของการฝึกอาจารย์ที่เลี้ยง เพื่อปรับปรุงการวิเคราะห์พฤติกรรมของนักศึกษาฝึกสอนพลศึกษา จุดมุ่งหมายก็เพื่อจะเลือกพฤติกรรมอันพึงปรารถนาสำหรับนักศึกษาฝึกสอน ซึ่งจะได้ผลหรือไม่

¹Juma Gul Bandawal, "Proposed Student Teaching Program for Teacher Training Institutions in Afghanistan," Dissertation Abstracts 35(December 1974): 3558A.

²William Robert Dessecker, "The Effects of Self-Assesment Via Tape Recorded Lessons on the Verbal Interaction Behavior of Student Teachers in Physical Education," Dissertation Abstracts 36(May 1976): 7352 - 7353A.

ขึ้นอยู่กับอาจารย์ที่เลี้ยงที่จะให้ประสบการณ์ เทคนิคต่าง ๆ แก่นักศึกษาฝึกสอน อาจารย์ที่เลี้ยงจะสังเกตและบันทึกข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับนักศึกษาฝึกสอน ตลอดระยะเวลาในการฝึกสอน 5 สัปดาห์ เพื่อจะได้ทราบผลของการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของนักศึกษาฝึกสอน ผลปรากฏว่า โปรแกรมการฝึกสอนของอาจารย์ที่เลี้ยงนั้น สามารถใช้เทคนิคการวิเคราะห์พฤติกรรม ในการเลือกพฤติกรรมสำหรับนักศึกษาฝึกสอนได้เป็นผลสำเร็จ และประสบการณ์ในการฝึกสอนของนักศึกษาฝึกสอนในกลุ่มควบคุม ไม่ได้ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในการสอน ส่วนในกลุ่มทดลองนั้น จะเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในการสอนขึ้น¹

ในปีเดียวกัน โดโรเทอ ฟา คูนเดล โอลสัน (Dorothy Fae Kundel Olson) ได้ทำการวิจัยโดยศึกษาถึงความคิดเห็นของหัวหน้านักศึกษาที่มีต่อการฝึกสอน พบว่า นักศึกษาฝึกสอนจะเคร่งครัดในระเบียบวินัย และคุณลักษณะต่าง ๆ นักศึกษาในระดับชั้นปีสุดท้ายและก่อนปีสุดท้าย มีความเห็นไม่แตกต่างกันในเรื่อง คุณลักษณะประจำตัว ความสามารถในการพัฒนาการเรียน ความสัมพันธ์ต่อวิชาชีพ ระเบียบวินัย บทบาทและความรับผิดชอบของครู และนักศึกษาได้แสดงความคิดเห็นว่าเขาต้องการที่จะได้พัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองให้มากขึ้น มีความสัมพันธ์ที่ดีกับคนอื่น ๆ มีเทคนิคในการทำงานร่วมกับเด็ก และมีเทคนิคในการประเมินผลงาน²

ในปี ค.ศ. 1978 โจ คลายตัน เฮิร์ด (Joe Clayton Hurd) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับความคิดเห็นของหัวหน้าสถานศึกษาที่อยู่ในโครงการของรัฐเท็กซัส เกี่ยวกับโปรแกรม

¹Sarah Ellen Hustler, "The Effect of Training Cooperating Teachers in Applied Behavior Analysis on Student Teaching Behavior in Physical Education," Dissertation Abstracts 37(February 1977): 4956A.

²Dorothy Fae Kundel Olson, "Study of Anticipated Concerns of Students Prior to Student Teaching," Dissertation Abstracts 38(November 1977): 2517A.

การฝึกสอน โดยศึกษาจากบุคคล 3 กลุ่ม คือ

1. ผู้อำนวยการวิทยาลัย และอธิการบดีมหาวิทยาลัย
2. ผู้บริหาร โรงเรียนชุมชน
3. ครูใหญ่โรงเรียนในชนบท

ผลการวิจัยพบว่า หัวหน้าสถานศึกษาเหล่านี้ เห็นความสำคัญตามลำดับดังนี้

1. ความสามารถในการสอน และควมมีมนุษยสัมพันธ์ของนักศึกษาฝึกสอน
2. อาจารย์ที่เลี้ยงเต็มใจและยอมรับในความสามารถของนักศึกษาฝึกสอน
3. อาจารย์มีเทคนิคมีความรู้ ความสามารถในการฝึก และมีการสังเกตในการเป็น

ผู้นำในโรงเรียน

4. เจตคติของอาจารย์ที่เลี้ยง และความพร้อมของนักเรียน
5. กิจกรรมและความสัมพันธ์กับนักเรียนในชั้นเรียนของนักศึกษาฝึกสอน
6. การดำเนินงานของสหพันธ์ครู การบริการให้การศึกษาระหว่างการทำการสอนของ

สถาบันฝึกสอน¹

ในปี ค.ศ. 1980 นาทยา ภัทรแสงไทย (Nataya Patarasangthai)

ได้ทำการวิจัย โดยศึกษาถึงคุณค่าของประสบการณ์การฝึกสอน ที่มีความสัมพันธ์ต่อเจตคติการสอน ตามความรู้สึกรักของนักศึกษาฝึกสอนไทยจากมหา วิทยาลัยคิลปากร และนักศึกษาฝึกสอนจากมหา วิทยาลัย ไอโอว่า (Iowa) สหรัฐอเมริกา จากการวิจัยครั้งนี้ ได้ข้อมูลจากนักศึกษาไทย 75 คน และ จากนักศึกษามอเมริกัน 33 คน โดยเปรียบเทียบ เพศ อายุ และผลการเรียนของนักศึกษาทั้ง 2 กลุ่ม

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

¹Joe Clayton Hurd, "Priorities for the Governance of Texas Student Teaching Program," Dissertation Abstracts 39(September 1978): 1491A.

พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญระหว่างความรู้สึกของนักศึกษาไทยและนักศึกษามิชิแกน¹

ศูนย์วิจัยทรัพยากร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

¹Nataya Patarasangthai, "Values of Student Teaching Experiences
Relationing to Attitude Towards Teaching as Perceived by Student
Teachers of Silpakorn University and the University of Iowa,"
Dissertation Abstracts 40(January 1980): 3970A.